

PARAULES DE VIDA

Ha mort la caritat en els nostres cors?

En el missatge per a la Quaresma d'enguany, el papa Francesc ens recorda que aquest temps de gràcia i de renovació espiritual ha de tenir com a objectiu fonamental revifar en el nostre cor l'amor a Déu i als germans. En això consisteix la conversió a la que som cridats en aquest temps litúrgic. Per ajudar-nos a recórrer el camí quaresmal fent una revisió de vida que vagi a les arrels del nostre comportament, el Papa ens recorda els signes que ens indiquen que la caritat s'està apagant en els nostres cors i les causes que ens porten a aquesta situació.

Allò que és més perillós per a la caritat, per ser «l'arrel de tots els mals (1Tim 6,10), és, en primer lloc, l'avidesa pels diners. És una font d'esclavitud per a l'home, perquè el desig de posseir mai es veu satisfet i, quan tenim el que volem, comencem a desitjar altres coses. A més, qui és esclau dels diners, per tal d'acumular béns arriba a perdre el sentit d'allò que està bé o mal: l'afany de posseir engendra mentida, opressió i violència. Quan algú s'ha instal·lat en aquesta dinàmica, mor en ell la cari-

tat, perquè, com diu Jesús, «cap criat no pot servir dos senyors... no podeu servir alhora Déu i el diner» (Lc 16,13). L'amor engendra sentiments d'auto-suficiència i de rebuig de Déu, i porta a desconfiar de la seua paraula; ens resistim a posar-nos en les seues mans i menyspreem la gràcia i el consol, que ens vénen pels sagraments de l'Església.

Quan s'apaga la caritat de Déu mor també l'amor als altres: deixem de

veure'ls com a germans i comencem a considerar-los una amenaça i un perill. En el cor de l'ésser humà broten actituds de sospita envers tots aquells que posen en perill les nostres comoditats i interessos: el nen per néixer, l'ancià, el malalt o l'estranger. Quan mor l'amor a Déu, les persones ens fem egoistes i ens oblidem de treballar pel bé comú. Aquesta actitud es manifesta en el menyspreu de la creació, que posa en perill, no sols el de-

svolupament dels països més pobres, que són víctimes d'aquesta actitud interessada i egoista, sinó el futur de tota la humanitat.

Però les dificultats no estan sols fora de l'Església. També en les nostres comunitats es poden donar signes de què ha mort la caritat. Quan vivim en el pessimisme; quan hem deixat de creure en el que fem, i pensem que no serveix per a res; quan no estem oberts a la comunitat o les divisions en l'Església maten l'esperit missioner... això vol dir que també entre nosaltres ha mort la caritat.

Però tot té remei: si ens obrim a la gràcia que Déu ens ofereix en els sagraments de l'Església, que són signes d'un amor que mai s'apaga en el cor del Pare i als quals som convidats a participar d'una manera especial en aquest temps de Quaresma, Ell pot donar a la nostra vida una nova orientació, que no ve de les nostres forces, sinó del seu poder, que és més fort que el nostre pecat.

Que aquest siga el fruit d'aquesta Quaresma.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

I serem pescadors d'homes, sense por!

Jornada de professors dels equips pastorals de diverses escoles. Comencen amb una pregària seguint un text de Lluc (Lc 5,1-11) i centrant el comentari en com els interpel·la i els convida al seguiment i al testimoniatge (les seves reflexions són després del text de l'Evangeli):

«En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu». «Llavors veié dues barques [...] els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes» (1-2). Encara que hi havia molta gent, es fixa en els pescadors i en nosaltres. Trobem el moment en el nostre dia a dia per apropar-nos a Ell i escoltar-lo?

«Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant» (3). Som conscients que hem de trametre als nostres alumnes, i als qui ens envolten, el dir i el fer de Jesús?

«Quan acabà de parlar, digué a Simó: Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar». «Simó li respongué: Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes» (4-5). Què difícil és intentar-ho un cop més quan ens sentim desanimats. Jesús és al nostre costat: Intenta-ho una altra vegada! No defalleixis!

«Ho feren així, i van arreplegar tant i tant de peix que les xarxes se'ls esquinçaven. Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven» (6-7). Aquell dia Pere va pescar a desdir, i des de llavors, no s'ha aturat la pesca. Som molts a la barca! Qui et diu que estàs sol? Sabem demanar ajuda quan ens cal?

«Simó Pere, en veure-ho, es llançà als genolls de Jesús dient: Aparta't de mi, Senyor, que sóc un pe-

scador!» (8). Quan algú veu el que Jesús fa, no té més remei que reconèixer la seva petitesa i sentir-se agraït, reconeixent que el que aconseguim és gràcies a Ell.

«Veient una pesca com aquella, ell i tots els qui anaven amb ell no se'n sabien avenir [...]. Jesús digué a Simó: No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes» (9-10). Pescadors d'homes, ser testimonis... quina gran tasca i responsabilitat, Jesús també ens repeteix la mateixa crida. Escoltem-lo, no tinguem por.

«Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir» (11). Van deixar tot el que els lligava... les barques i les xarxes, les seves seguretats. Què dificulta el nostre lliurament personal?

Reflexió per als mestres, reflexió per a tots els qui volem seguir Jesús.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

¿Ha muerto la caridad en nuestros corazones?

En el mensaje para la Cuaresma de este año, el papa Francisco nos recuerda que este tiempo de gracia y de renovación espiritual ha de tener como objetivo fundamental reavivar en nuestro corazón el amor a Dios y a los hermanos. En esto consiste la conversión a la que estamos llamados en este tiempo litúrgico. Para ayudarnos a recorrer el camino cuaresmal haciendo una revisión de vida que vaya a las raíces de nuestro comportamiento, el Papa nos recuerda los signos que nos indican que la caridad se está apagando en nuestros corazones y las causas que nos llevan a esta situación.

Lo más peligroso para la caridad, por ser «la raíz de todos los males» (1Tim 6,10), es, en primer lugar, la avaricia por el dinero. Es una fuente de esclavitud para el hombre, porque el deseo de poseer nunca se ve satisfecho y, cuando tenemos lo que queremos, comenzamos a desear otras cosas. Además, quien es esclavo del dinero, para acumular bienes llega a perder el sentido de lo que está bien o mal: el afán de poseer engendra mentira, opresión y violencia. Cuando alguien se ha instalado en esta dinámica, muere en él la caridad, porque, como dice Jesús, «ningún siervo puede servir a dos señores... no podéis servir a Dios y al dinero» (Lc 16,13). El amor engendra sentimientos de autosuficiencia y de rechazo a Dios, y lleva a desconfiar de su palabra; nos resistimos a ponernos en sus manos y despreciamos su gracia y su consuelo, que nos vienen por los sacramentos de la Iglesia.

Cuando se apaga la caridad de Dios muere también el amor a los demás: dejamos de verlos como hermanos y empezamos a considerarlos una amenaza y un peligro. En el corazón del ser humano brotan actitudes de sospecha hacia todos aquellos que ponen en peligro nuestras comodidades e intereses: el niño por nacer, el anciano, el enfermo o el extranjero. Cuando muere el amor a Dios, las personas nos hacemos egoístas y nos olvidamos de trabajar por el bien común. Esta actitud se manifiesta en el desprecio a la creación, que pone en peligro, no sólo el desarrollo de los países más pobres, que son víctimas de esta actitud interesada y egoísta, sino el futuro de toda la humanidad.

Pero las dificultades no están sólo fuera de la Iglesia. También en nuestras comunidades se pueden dar signos de que ha muerto la caridad. Cuando vivimos en el pesimismo; cuando hemos dejado de creer en lo que hacemos, y pensamos que no sirve para nada; cuando no estamos abiertos a la comunidad o las divisiones en la Iglesia matan el espíritu misionero... esto significa que también entre nosotros ha muerto la caridad.

Pero todo tiene remedio: si nos abrimos a la gracia que Dios nos ofrece en los sacramentos de la Iglesia, que son signos de un amor que nunca se apaga en el corazón del Padre y a los cuales somos invitados a participar de una manera especial en este tiempo de Cuaresma, Él puede dar a nuestra vida una nueva orientación, que no viene de nuestras fuerzas, sino de su poder, que es más fuerte que nuestro pecado.

Que este sea el fruto de esta Cuaresma.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Es presentà per primera vegada a les Terres de l'Ebre, *L'Anuari de l'Ocupació del Tercer Sector Social de Catalunya 2017*

El dijous 18 de gener va tenir lloc, a la Residència Diocesana d'Ancians Sant Miquel Arcàngel de Tortosa, la presentació per primera vegada a les Terres de l'Ebre, de *L'Anuari de l'Ocupació del Tercer Sector Social de Catalunya 2017*. És la tercera edició de l'*Anuari* que elabora cada any la Confederació, que és l'organització empresarial que representa des de l'any 1997 les entitats no lucratives: associacions, cooperatives d'iniciativa social i fundacions, dedicades a prestar atenció i oferir serveis a les persones de diferents àmbits, entre els que hi figura la gent gran, etc.

Començà la sessió amb la presentació d'un Powerpoint sobre el Tercer Sector Social i, tot seguit, va intervenir el Sr. Joaquim Amaré, secretari del Patronat de la Fundació de la Residència Diocesana d'Ancians i Centre de Dia Sant Miquel.

A continuació ho va fer el Sr. Joan Segarra, president de la Confederació, qui subratllà la dimensió socioeconòmica de les organitzacions no lucratives, que presten serveis essencials per a l'estat de benestar, garantint l'eficiència dels recursos públics i el màxim retorn social en base a models de gestió propis de l'economia social.

La Sra. Laia Grabulosa, directora de la Confederació, parlà dels principals resultats de l'*Anuari*, el qual fa referència a les dades de l'any 2016. Cal remarcar que en aquestes dades hi ha tres entitats de Tortosa.

Entre la Sra. Laia Grabulosa i la Sra. Montserrat Fernández van presentar, de manera exhaustiva, mitjançant un Powerpoint, totes les dades de l'*Anuari*. Acabà la presentació amb uns reptes de futur: millora salarial i de les condicions laborals, així com de la contractació, la formació, el finançament, l'estabilitat laboral i els convenis.

Maria Joana Querol

Confirmacions a la parròquia Sant Josep Obrer de Sant Carles de la Ràpita

El dissabte 20 de gener, en el marc de la celebració de l'Eucaristia, el Sr. Bisbe administrà el sagrament de la Confirmació a 22 joves de la parròquia Sant Josep Obrer de Sant Carles de la Ràpita. En l'homília els va convidar a fer una opció per seguir el camí de Jesús en el si de la comunitat parroquial on s'han de sentir «com a casa». L'alegria de tots evidenciava el sentiment de ser membres d'una mateixa família units per l'acció de l'Esperit Sant.

Rev. Carlos París

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Avui volem recordar tots els que pateixen persecució i estar a prop d'ells amb el nostre afecte i la nostra pregària» (26 de desembre).

@Pontifex: «La modèstia és una virtut essencial per a qui vol ser conforme a Jesús, mans i humil de cor» (29 de desembre).

@Pontifex: «Déu passa pels camins polsegosos de la nostra vida i, recollint-hi la nostra nostàlgia d'amor i de felicitat, ens crida a la joia» (5 de gener).

@Pontifex: «Alegria, pregària i gratitud són tres actituds que ens fan viure de manera autèntica» (8 de gener).

La delegació de Missions i el comerç de Tortosa van celebrar la festa del seu patró sant Francesc Gil de Federich

Francesc Gil de Federich nasqué a Tortosa, entrà a l'orde dominicà i va anar a evangelitzar a Filipines i Tonquín, l'actual Vietnam. Després de romandre vuit anys empresonat, l'any 1745 fou decapitat a Hanoi (Tonquín). El canonitzà el papa sant Joan Pau II l'any 1988. El sacerdot i poeta tortosí, Tomàs Bellpuig, va escriure el drama *Sang tortosina* basat en la vida i la mort del sant.

El diumenge 21 de gener, la delegació diocesana de Missions, conjuntament amb l'associació Sant Gil de Federich dels comerciants de Tortosa, van celebrar la festa religiosa del seu patró. A les 11 hores, Mn. Josep M. Membrado, rector de la parròquia Sant Crist de la Catedral, celebrà l'Eucaristia a la capella de la Mare de

Déu de la Cinta. Van participar-hi l'alcalde de la ciutat i regidors, la delegació de Missions, l'associació del comerç, l'Arxiconfraria de la Mare de Ntra. Sra. de la Cinta, membres de la cort d'honor i molts tortosins que omplíem la capella de la Cinta de gom a gom. Els cants foren interpre-

tats de manera magistral pel Cor Flumine.

Com tots els anys, l'associació Sant Gil de Federich va organitzar una sèrie d'actes entre els que cal destacar el Festival Insòlit celebrat a l'església dels Dolors; un contacontes *Un xiquet tortosí* que va tenir lloc a la bibliote-

ca Marcel·lí Domingo de Tortosa; la conferència «El fet religiós a la història de Tortosa» que va tenir lloc a la Cambra de Comerç; i un sopar solidari sota el lema «Omplim un plat pel menjador social Mossèn Sol» de Càritas. Tots els actes a benefici dels més pobres i desvalguts.

En acabar l'Eucaristia, els membres de la delegació de Missions, sota la presidència del delegat diocesà, Mn. Antoni Borràs, ens vam adreçar a la casa d'espiritualitat Sant Enric d'Osó de Jesús (Tortosa), per celebrar tot seguit la reunió reglamentària. En acabar vam compartir un dinar de germanor. Fou una festa del nostre patró molt reeixida. Que la vida d'aquest sant tortosí sigui un exemple de fe per a tots.

Delegació de Missions

El Col·legi Diocesà celebra la seva festa patronal

El diumenge 21, el nostre Col·legi Diocesà Sagrada Família es va vestir de gala per celebrar la festa patronal. Una festa en la que participen moltes famílies, alumnes i diferents membres de la comunitat educativa. Encara que lligada a festa de la Sagrada Família, la celebració es trasllada a la meitat del curs per afavorir una participació més nombrosa.

La celebració va ser presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, i participada pels alumnes i famílies del centre educatiu. Vam gaudir d'un gran dia entranyable on l'acte princi-

pal va ser l'Eucaristia i on els nostres estimats alumnes de batxillerat van assumir un protagonisme principal perquè és el seu últim any entre nosaltres. El Sr. Bisbe els dirigí unes paraules especials en l'homilia, tot encoratjant-los en el seu futur i en el record que tenen del col·legi i del treball que els mestres i professors han realitzat en tots ells.

En finalitzar la Missa vam poder degustar un refrigeri i compartir la conversa amb tota la comunitat educativa.

Mn. Tomás Mor

AGENDA

VISITA PASTORAL

► **Dijous 1 de març**, Sant Mateu, Visita Pastoral del Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent.

► **Divendres 2 de març**, La Mata, Visita Pastoral del Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. *Sant Feliu de Llobregat*: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468);

sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

MARÇ

1. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Llucí, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Dissabte [Mi 7,7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant

Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o bé, més breu: Ex 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1C 1,22-25 / Jo 2,13-25]. Es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: Jo 4,5-15.19b-26.40-42)]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i màrtir; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i màrtirs.

Diumente II de Quaresma (B)

COMENTARI

L'experiència del Tabor és per arribar al Gòlgota

Transfiguració (2015) de Rupnik. Santuari Nacional de Sant Joan Pau II, capella de la relíquia, Washington (EUA)

El text bíblic original no hi ha títols de secció sinó que l'inici del relat dona la clau de lectura. *Déu per posar a prova Abraham*. Què vol Déu? *Posar a prova* el qui crida a ser model de fe. De cap manera vol Déu que *Abraham sacrifici el seu fill*.

Per què, doncs, li dona l'encàrrec? Perquè no pot ser bon model de fe total en Déu si les circumstàncies li ho posen tot fàcil.

La prova de Gn 22 culmina l'itinerari espiritual d'Abraham. Se'n fia de totalment Déu renunciant al passat (*Surt de casa teva, de la teva terra*. Gn 12,1) i també al futur (*sacrifica el teu fill únic*).

Com a cloenda a la 2a secció de la 1a part de Rm, Pau esclata amb un cant de confiança estructurat sobre dues preguntes retòriques: *Si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra?* (v. 31s); *Qui ens separarà de l'amor de Crist?* (v. 35s).

La posició de Déu a favor nostre l'hem vista ja: *Déu no va plànyer el seu propi Fill sinó que el va entregar per nosaltres* (8,28). La mort de Crist per nosaltres és la prova suprema de l'amor oblatiu del Pare.

Per això és impensable que Crist dicti sentència de condemna contra aquells pels qui *va morir i va ressuscitar*; i ara *està intercedint per nosaltres*.

A la Transfiguració *Jesús prengué Pere, Jaume i Joan*, els tres més destacats opositors al Camí de Creu anunciat, *els dugué dalt una muntanya alta* (prop de Déu) i *es transfigurà davant d'ells*.

La condició divina de Jesús, amagada pel Misteri de l'Encarnació, es fa perceptible per uns instants; el seu aspecte és descrit amb llenguatge apocalíptic (*cara resplendent com el sol...*).

L'anticipació de l'estat gloriós del Ressuscitat no és cap glòria que defuig la Creu. Per això fracassa la proposta de Pere *«Que n'estem de bé aquí dalt! Hi farà tres cabanes...»*.

L'eix central del relat és a la *veu del núvol* quan el Pare declara: *Aquest és el meu Fill, el meu Estimat*, tot convidant els seus deixebles de sempre: *«Escolteu-lo!»* és a dir, feu-li cas.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi

(Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «Pren, si et plau, Isahac, el teu fill únic, que tant estimes, vés-te'n al país de Morià, i allà, dalt de la muntanya que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.» Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham.» Ell li respongué: «Aquí em teniu.» L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.» Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: «Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat.»»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

Crec amb tot el cor, tot i que deia: / «Que en sóc, de dissortat», / al Senyor li voldria la mort dels qui l'estimen. R.

Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencàreu les cadenes. / Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom. R.

Compliré les meves promences, / ho faré davant del poble, / als atris de la casa del Senyor, / al teu bell mig, Jerusalem. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell, que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.» Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Gènesis

(Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán. Le dijo: «¡Abrahán!». Él respondió: «Aquí estoy». Dios dijo: «Toma a tu hijo único, al que amas, a Isaac, y vete a la tierra de Moriá y ofrécemelo allí en holocausto en uno de los montes que yo te indicaré». Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló leña. Entonces Abrahán alargó la mano y tomó el cuchillo para degollar a su hijo. Pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!». Él contestó: «Aquí estoy». El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra el muchacho ni le hagas nada. Ahora he comprobado que temas a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, a tu único hijo». Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en holocausto en lugar de su hijo. El ángel del Señor llamó a Abrahán por segunda vez desde el cielo y le dijo: «Juro por mí mismo, oráculo del Señor, por haber hecho esto, por no haberte reservado tu hijo, tu hijo único, te colmaré de bendiciones y multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de sus enemigos. Todas las naciones de la tierra se bendecirán con tu descendencia, porque has escuchado mi voz.»

▶ Salmo responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

Tenia fe, aun cuando dije: / «¡Qué desgraciado soy!». / Mucho le cuesta al Señor la muerte de sus fieles. R.

Señor, yo soy tu siervo, / siervo tuyo, hijo de tu esclava: / rompiste mis cadenas. / Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando el nombre del Señor. R.

Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo, / en el atrio de la casa del Señor, / en medio de ti, Jerusalén. R.

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos

(Rom 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? Él que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él? ¿Quién acusará a los elegidos de Dios? Dios es el que justifica. ¿Quién condenará? ¿Acaso Cristo Jesús, que murió, más todavía, resucitó y está a la derecha de Dios y que además intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos

(Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a Juan, subió aparte con ellos solos a un monte alto, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía qué decir, pues estaban asustados. Se formó una nube que los cubrió y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo, el amado; escuchadlo». De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos. Cuando bajaban del monte, les ordenó que no contasen a nadie lo que habían visto hasta que el Hijo del hombre resucitara de entre los muertos. Esto se les quedó grabado y discutían qué quería decir aquello de resucitar de entre los muertos.